

Wien er en vigtig Observationspost, og som jeg før har tilladt mig at anføre, vil den faa forøget Betydning, naar, som man her tænker sig, det Arbejde, der skal gøres i de nordlige Balkanstater, skal kunne ledes fra Wien. Jeg har da ogsaa tænkt mig, at det Tidspunkt maaske ikke var fjernt, da man kunde vende tilbage til den Ordning, man nu har. Det vil da, som jeg har fremhævet, kunne ske paa en meget nem Maade, idet det da ikke vil blive nødvendigt atter at genoprette et Gesandtskabsembede, men, saaledes som Lovforslaget er formet, vil det være tilstrækkeligt at oprette et Ministerresidentur, altsaa et ringere Embede paa kun 8,000 Kr., for at kunne give vor Repræsentant der den samme Karakter, som han nu har.

Jeg har noget vanskeligt ved at gaa nærmere ind paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) fremførte, idet det ikke er mig helt klart, hvad de egentlig tilsigtede. Snart udtalte det ærede Medlem sin Anerkendelse af Lovforslaget, snart mente han, at Sagen skulde have været ordnet paa en hel anden Maade, men da han henviste til, at en nøjere Prøvelse maatte finde Sted i et Udvalg, behøver jeg maaske ikke at gaa nærmere ind paa hans Udtalelser. Jeg vil selvfølgelig være fuldt rede til at give de Oplysninger, der maatte kunne tilvejebringes, under de Forhandlinger, der maatte finde Sted i et saadant Udvalg.

Da det ærede Medlem udtalte, at han var Tilhænger af, at der kunde foretages en skarp Adskillelse af vort Diplomativvæsen og vort Konsulatvæsen og var bange for, at de Planer, Handelsministeriet mulig maatte nære i saa Henseende, kunde blive præjudiceret ved det Lovforslag, der her foreligger, tør jeg maaske henvise til, at jeg har fremsat det i fuld Overensstemmelse med min Kollega Handelsministeren og derfor ogsaa med de Planer, som næres med Hensyn til en Omorganisation af Ministerierne. Det nuværende Ministerium har ikke tænkt sig, at Konsulatvæsenet skulde undruges Udenrigsministeriet, og det — det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) kom ogsaa ind paa den Side af Sagen — vilde heller ikke være i Overensstemmelse med den Organisation, der for saa kort Tid siden er skabt. Man har med den Lov, der nu er gældende for saavel Konsulat- som Diplomativvæsenet, netop tilsigtet et Samarbejde mellem disse to Grøne og det i saa høj Grad, at Personellet er fuldkom-

ment det samme. Jeg ser da ikke vel, hvorledes de paagældende snart, naar de havde een Titel, skulde sortere under eet Ministerium, snart, naar de havde en anden Titel, under et andet. Overhovedet vil det ikke være heldigt, saaledes som Organisationen er, at lægge saa megen Vægt paa disse Betegnelser, paa, om den Titel, der gives, er af diplomatisk Art eller konsulær. Ved den Titel, man i det givne Tilfælde bør give, tror jeg, man alene skal tage Hensyn til, hvad der under det rent praktiske Forhold paa Stedet er det mest hensigtsmæssige.

Disse Bemærkninger maa jeg maaske ogsaa knytte til, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds fremførte om, at man havde tænkt sig en Handelsattaché dernede, og at Ministeriet da, netop fordi han hedder Attaché, hvad der betyder knyttet til noget, var blevet ledet til, at han skulde være knyttet til et dansk Gesandtskab. Det er ikke af saa formelle Grunde, Ministeriet har stillet sit Forslag. Naar man har stillet Forslag om et Gesandtskab i Konstantinopel, er det netop, fordi man mener, at Stillingen der bør varetages af en Dansk, og fordi det er den økonomiske Virksomhed i vort Land, der skal fremmes. Som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at nævne, da jeg fremsatte Lovforslaget, har Ministeriet i saa høj Grad anset dette for det vigtigste, at det netop vil kunne bringe i Forslag til Besættelse af denne Post en Mand, der ikke alene er konsulært uddannet og har repræsenteret os som Konsul, men ogsaa, som det vigtigste, har købmandsmæssig Uddannelse. Vi vil neppe heller kunne nøjes med en enkelt Mand dernede, thi netop, naar man tænker sig, at Virksomheden skulde fremmes ved hyppige Rejser over et større Territorium, vil det ikke være muligt for en Mand, der altsaa hyppigt vil være borte fra sit Kontor, at udfylde Posten, hvis han ikke har nogen Medhjælp.

Til disse Ord skal jeg indskrænke mig, idet jeg altsaa erklærer mig rede til at give enhver Oplysning, der yderligere maatte blive fordret.

Schovelin: Jeg maa sige til den højtærede Udenrigsminister, at det i Sandhed ikke kommer an paa Titelspørgsmaalet, paa, om en Mand i det ene Øjeblik kaldes Konsul og i det andet Ministerresident. Jeg kan for saa vidt med en berømt svensk Vending sige: „Vi faar lægge Titrerne bort.“ Det er ikke det, det kommer an paa, det er Princippet, her er Tale om.